

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERȚIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:

Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Perspective mărețe

Prin munca, talentul și capacitatea creatoare a poporului nostru, sub îndrumarea conducătorilor înțelepți și clarvăzători, patria noastră a realizat în anii șesenalului (1960—1965) progrese însemnate în toate sectoarele economiei și culturii, ceea ce a dus la biruința socialismului nu numai la orașe ci și la sate, la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a bazei tehnico-materiale a socialismului și a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Pe baza acestor progrese remarcabile, proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 și proiectul de Directive cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării în perioada 1966—1975 trasează un program vast de noi obiective și sarcini, care continuă și dezvoltă realizările șesenalului și marchează o nouă etapă importantă în întărirea și propășirea socialismului în țara noastră. Mărețele perspective deschise de aceste proiecte declanșează în toți oamenii muncii noi energii creatoare, un nou avânt în muncă, și întărește încrederea lor în viitorul luminos al patriei socialiste și entuziasmul și mândria lor patriotică.

Amintim aici numai câteva din obiectivele noului plan cincinal (1966—1970).

În primul rând se continuă dezvoltarea în ritm înalt a industriei socialiste, prioritate acordându-se producției mijloacelor de producție (adică, industriei grele constructoare de mașini). Ritmul mediu anual de creștere a producției industriale va fi de 10,5 la sută. Astfel, în 1970 producția industrială globală va fi cu circa 65 la sută mai mare decât producția din 1965. Aproape două treimi din cantitatea de mașini, instalații și utilaje, necesare economiei vor fi asigurate prin producția proprie. Pentru asigurarea unei baze tot mai largi de aprovizionare a industriei cu materii prime se prevede un program vast de cercetări geologice, îndreptate în primul rând spre mărirea rezervelor de țitei, gaz metan, minereuri neferoase și nemetalifere. Producția de energie electrică (în hidrocentrale, termocentrale și centrale atomice) va crește mai rapid decât industria, ridicându-se în 1975 la 55—60 miliarde Kwh.

O dezvoltare însemnată se va acorda și industriei bunurilor de consum. În industria chimică (cu producție de 2, 3 ori mai mare în 1970 decât în 1965) va spori

în deosebi producția de îngrășăminte chimice, antidăunători, materiale plastice și cauciuc sintetic, fibre și fire chimice, coloranți, medicamente, etc. Industria ușoară va spori producția cu 50—55 la sută și va pune accent deosebit pe producția de țesături, tricotaje, confecții și încălțăminte. Producția industriei alimentare va crește cu 50 la sută și va dezvolta în special producția de carne, lactate, pește, conserve de legume și fructe, zahăr, ulei.

Concomitent cu industria se va dezvolta și agricultura. În perioada 1965—1970 se prevede creșterea producției agricole globale cu circa 20 la sută față de media anilor 1961—1965. Pentru realizarea acestui obiectiv se vor accentua eforturile pentru îmbunătățirea înzestrării tehnico-materiale a agriculturii, pentru extinderea și consolidarea rezultatelor pozitive de până acum, pentru executarea de importante lucrări de hidroameliorații. Se va dezvolta producția de îngrășăminte, va crește gradul de mecanizare a lucrărilor agricole, se vor folosi semințele cele mai productive, va spori numărul specialiștilor în agricultură și mecanizatorilor, se vor îmbunătăți rasele de animale și va crește numărul de animale.

Dezvoltarea economiei naționale cere și dezvoltarea corespunzătoare a transportului și telecomunicațiilor. În acest sector se prevede modernizarea transportului feroviar, dotarea parcului auto cu noi mijloace, sporirea capacității flotei maritime și fluviale, dezvoltarea transporturilor aeriene de călători.

Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor noului cincinal se va promova și extinde tehnica înaintată, se va ridica nivelul cercetării științifice, se va îmbunătăți calificarea profesională a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor. În felul acesta va crește productivitatea muncii și calitatea produselor și se va reduce prețul de cost.

Dezvoltarea întregii economii va asigura creșterea continuă a veniturii naționale și în consecință a bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii. În 1970 salariul real va fi cu 20—25 la sută mai mare decât în 1965, iar veniturile țărănimii vor crește cu 20 la sută. Vor spori și veniturile pensionarilor. Se vor acorda noi mijloace pentru dezvoltarea învățămîntului și culturii, ocrotirii sănătății, culturii fizice și sportului. Pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit se vor construi în anii cincinalului din fondurile statului circa 300.000 de apartamente, cu circa 25 la sută mai mult decât între 1961—1965. Se vor electrifica cel puțin 1.000 de sate

Vizită prietenească

Între 2 și 8 iunie a. c., la invitația Prea Fericitului Patriarh Justinian, a făcut o vizită Bisericii noastre Grația Sa Arhiepiscopul de Canterbury dr. Michael Ramsey, primat al întregii Anglii și mitropolit, însoțit de episcopul de Gibraltar Eley Stanley și de canonicii John Satterthwaite, John Findlow și John Andrew.

Oaspeții au vizitat atelierele de obiecte bisericesti, tipografia Institutului biblic, biserica parohială Sf. Elefterie, Institutul Teologic de grad universitar, mănăstirile Cernica și Ghighiu, Tîrgoviște, Viforîta, Mănăstirea Dealul, parohia satească Leordeni, fiind întâmpinați peste tot cu dragoste de clerici, monahi și credincioși. La Curtea de Argeș au fost primiți de preoții de la Cursurile de Îndrumare. Grația Sa Arhiepiscopul Michael Ramsey, răspunzând la cuvîntul P. C. rector Sofron Vlad, a vor-

(Continuare în pag. 2)

anual, încît electrificarea rurală va fi practic încheiată în 1972—1973. Volumul desfacerilor de mărfuri va crește cu 50—55 la sută.

Dezvoltarea economiei atrage după sine și lărgirea schimburilor comerciale și colaborării economice cu țările socialiste și a relațiilor comerciale cu toate statele pe baza principiilor independenței, egalității și avantajului reciproc. La fel vor spori și relațiile culturale cu popoarele socialiste și cu celelalte popoare.

Mărețele perspective ale noului plan cincinal continuă linia ascendentă de dezvoltare a patriei noastre într-un mod echilibrat și armonios. Ele se bazează pe posibilitățile reale ale țării noastre și exprimă năzuințele întregului popor. Poporul nostru este încredințat, astfel, că aceste perspective vor deveni realitate vie. Înfăptuirea obiectivelor planului cincinal constituie cauza vitală a tuturor oamenilor muncii și va determina întărirea continuă a coeziunii întregului popor, a unității dintre guvern și popor, va arăta din nou dragostea de patria socialistă ce însuflețește pe toți fiii poporului. Insuflețiti de realizările de până acum și de mărețele perspective din viitor, oamenii muncii își vor consacra toate forțele, toate capacitățile lor creatoare, realizării și depășirii prevederilor planului cincinal 1966—1970 pentru creșterea bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, pentru înflorirea și prosperitatea patriei noastre socialiste, pentru biruința păcii și progresului social în toată lumea.

T. R.

Vizită prietenească

(Continuare din pag. 1)

bit preoților despre lucrarea Duhului Sfânt prin slujirea preoțească și unitatea creștină. Cu ocazia aceasta oaspeții au văzut și șantierul hidrocentralei „Gheorghe Gheorghiu-Dej” de pe Argeș, unde s-au întreținut cu ingineri, tehnicieni și muncitori.

La Institutul Teologic Universitar din București, Grația Sa Arhiepiscopul dr. Michael Ramsey a ținut o conferință și a avut o convorbire cu profesorii Institutului.

Duminecă, 6 iunie, — la împlinirea a 17 ani de la instalarea Prea Fericitului Patriarh Justinian — a avut loc la biserica Sf. Spiridon o Sf. Liturghie patriarhală, în cadrul căreia au vorbit Prea Fericitul Patriarh Justinian și Grația Sa Arhiepiscopul dr. M. Ramsey. A doua zi a avut loc o întâlnire a oaspeților cu Sfântul Sinod al Bisericii noastre.

La sfârșitul vizitei oaspeților anglicani a fost dat un Comunicat, semnat de Prea Fericitul Patriarh Justinian și de Grația Sa Arhiepiscopul dr. M. Ramsey, în care s-a arătat că vizita aceasta și convorbirile ce au avut loc sînt o contribuție însemnată la dezvoltarea legăturilor tradiționale de prietenie dintre poporul român și poporul englez și la slujirea păcii, înțelegerii și colaborării dintre popoarele lumii.

Grația Sa Arhiepiscopul de Canterbury dr. M. Ramsey a fost primit de domnul Chivu Stoica, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, și de domnul Ion Gheorghe Maurer, Președintele Consiliului de Miniștri și de alte persoane oficiale, cu care s-a întreținut într-o atmosferă cordială. Departamentul Cultelor a dat un dejun în cinstea Grației Sale Arhiepiscopului dr. M. Ramsey, la care au participat membrii Sfântului Sinod, în frunte cu Prea Fericitul Patriarh Justinian, șefii cultelor din țara noastră, membrii ai Consiliului Național Bisericesc, rectorii Institutelor Teologice (București și Sibiu) și alte persoane oficiale. Grația Sa Arhiepiscopul de Canterbury și-a exprimat profunda satisfacție pentru amabilitatea și prietenia cu care a fost primit de conducătorii țării noastre și a spus că Anglia dorește să aibă relații prietenești cu România.

La încheierea vizitei făcute în țara noastră, Grația Sa Arhiepiscopul dr. M. Ramsey a făcut o declarație, în care și-a manifestat satisfacția pentru ocazia ce i s-a oferit prin invitația Prea Fericitului Patriarh Justinian de a vizita România, de a cunoaște poporul român, de a lua contact cu reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române și ai celorlalte culte. „Poporul român nutrește o mare dorință de prietenie cu toate celelalte țări, inclusiv cu Marea Britanie. Acest sentiment de prietenie este reciproc” și „în țara mea se manifestă o dorință deopotrivă de sinceră în acest sens. Fie ca să mergem înainte cu toții pe calea prieteniei și păcii”.

„Am avut plăcerea să mă întâlnesc și să port discuții cu Justinian, patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, precum și cu conducătorii altor culte din țara dvs., creștine, mozaic, musulman, și îmi pare bine că pot afirma că practicantii acestor culte sînt fericiți, întrețin relațiile cele mai prietenești unii cu alții, precum și cu Biserica Ortodoxă Română”.

— „Am convingerea, că astfel credincioșii din diferite țări, din România, din

Duminecă, 27 iunie a.c., a avut loc festivitatea încheierii anului școlar 1964—1965 la Institutul Teologic de grad Universitar din Sibiu. Sfânta Liturghie s-a săvîrșit în Catedrala mitropolitană — de față fiind I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae — de către P. S. Teofil al Clujului și un sobor de preoți și diaconi. A predicat P. C. prof. Sp. Cîndea despre misiunea preoției pe plan religios și pe plan social-patriotic. Răspunsurile le-a dat corul studenților teologi, sub conducerea P. C. prof. Gh. Șoima.

La Festivitatea din Aula Institutului au luat parte: P. S. Teofil al Clujului, d. rector St. Juhasz, de la Institutul Protestant Universitar din Cluj, d. decan H. Binder de la secția luterană a Institutului protestant, P. C. Consilieri I. Nicoară, I. Vlad, corpul profesoral, studenții teologi, ș. a.

Festivitatea a fost deschisă cu Imnul de Stat (al Republicii Populare Române), executat de corul studenților teologi.

Luînd cuvîntul, P. C. rector Dr. Sofron Vlad vorbește despre marile realizări din ultimii douăzeci de ani, prin care România a devenit o țară în plin avînt, cu o economie multilateral dezvoltată, cu o cultură înfloritoare și cu un nivel de trai ridicat. Proiectul de directive cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 și proiectul de Directive cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării în perioada 1966—1975 deschide mărețe perspective patriei noastre. În 1970 producția industrială va fi cu circa 65 la sută mai mare ca în 1965, cea agricolă va spori cu circa 20 la sută, salariul real cu circa 20—25 la sută. În 1972—1973 va fi încheiată practic electrificarea satelor. Aceste date — și altele — vorbesc despre ritmul accelerat de dezvoltare a țării noastre și despre avîntul în muncă al unui popor liber, care-și construiește o viață din ce în ce mai îmbelșugată și mai luminată.

Din realizările de pînă acum și din perspectivele luminoase ce se deschid, primim și noi îndemn de felul cum trebuie să lucrăm pentru a aduce aportul nostru la viața Bisericii și la înflorirea patriei. Amintind de contribuția Bisericii noastre în decursul istoriei poporului român la formarea limbii literare și literaturii române, amintind de însemnătatea reîntregirii bisericești

Anglia, pot sprijini cauza consolidării păcii. Ei pot ajuta la promovarea păcii care se bazează pe principiile creștine — principiul dreptății, carității, respectului pentru conștiința individuală și pentru drepturile minorităților din fiecare țară”.

— „Acum 30 de ani a avut loc la București o conferință a teologilor români și anglicani. Ea a avut un rol remarcabil în dezbaterile teologice, urmărind realizarea unității anglicano-române. Este necesar să continuăm în această direcție. Există multe deosebiri între Biserica Ortodoxă și Biserica Anglicană, însă unitatea de bază este atât de mare încît trebuie să ne simțim încurajați să mergem înainte pe calea unității. Bineînțeles ne preocupă întreaga comuniune anglicană din lume, după cum ne preocupă întreaga Biserică Ortodoxă din lume, însă este cu puțință ca Biserica Română și Biserica Anglicană să dea un impuls în această direcție. Cred că vizita mea în țara dvs. a acționat în acest sens. Am toată încrederea că aceeași este și atitudinea patriarhului Justinian”.

Vizita Grației Sale Arhiepiscop de Canterbury M. Ramsey este o contribuție la cauza prieteniei și păcii, la apropierea între Biserica anglicană și Biserica noastră și la unitatea tuturor cultelor pentru promovarea păcii în lume. T.

La Institutul Teologic

din 1948, P. C. rector S. Vlad cheamă pe toți să fie conștienți de obligațiile Bisericii în cadrul lumii celei noi, să fie vrednici slujitori ai Bisericii și ai patriei. Legătura cu Iisus Hristos trebuie fructificată în acțiunea pentru îmbunătățirea vieții omenești. Verticala, care ne unește cu cerul, să se reverse pe orizontala, prin care îmbrățișăm pe semenul nostru, poporul, omenirea. Să muncim pentru unitatea Bisericii, pentru viața cea nouă, pentru pace. Să privim mereu înainte spre idealul unității, spre zările de fericire și pace. Absolvenții Institutului nostru să aplice ceea ce au învățat în anii de studii, să urmeze pilda poporului, a ierarhilor, a profesorilor, ș. a.

Mulțumește Prea Fericitul Patriarh Justinian, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, I. P. S. și P. S. ierarhi din Ardeal și Banat, P. S. Teofil al Clujului.

Mulțumește Departamentului Cultelor pentru înțelegerea și sprijinul acordat.

Mulțumește profesorilor și altor ostenitori și studenților.

Corul execută „Psalm” (muzica de P. C. prof. Gh. Șoima).

Absolventul Ștefan Liviu vorbește despre slujirea preoțească. Preoția e punte între cer și pămînt, căci prin ea se înalță doririle credincioșilor spre Dumnezeu și Dumnezeu revarsă harul său peste credincioși. Nimeni nu e vrednic de harul preoției și nimeni nu poate, numai prin forțele sale, să realizeze cele cerute de slujirea preoțească. Avem însă făgăduința că Iisus Hristos este cu noi și ne ajută. Noi trebuie să ne identificăm cu voia lui Hristos, cu misiunea Bisericii, cu strădania poporului pentru o viață pașnică și îmbelșugată.

Mulțumește P. F. Patriarh Justinian, I. P. S. și P. S. ierarhi din Ardeal și Banat, în deosebi I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae. Mulțumește profesorilor și duhovnicilor, urează spor la lucru colegilor din ceilalți ani, și făgăduiește că absolvenții se vor strădui să fie așa cum îi vrea poporul și patria, Hristos și Biserica Sa.

Corul execută: „Pesçarul” de D. Kiriac.

Prea Sfințitul Teofil al Clujului, pornind de la chemarea Apostolilor (Evangelhia Duminicii, Mt. 4, 18—23), vorbește despre cele trei sensuri ale împărăției lui Dumnezeu. Din pilda grîului și neghinei și din pilda năvodului rezultă că împărăția lui Dumnezeu e Biserica, în care, pînă la judecata din urmă, sînt și buni și răi. Din cuvîntul Mîntuitorului că „împărăția lui Dumnezeu e în lăuntrul nostru” rezultă că ea e harul divin, sălășluirea Sf. Treimi în noi. Din cele spuse de Mîntuitorul despre judecata din urmă rezultă că împărăția lui Dumnezeu este raiul, împărăția Tatălui, gătita spre fericire veșnică tuturor drepturilor.

La serbarea aceasta de sfîrșit de an cinstim roadele unei munci care slujește împărăția lui Dumnezeu în toate înțeleșurile ei. Se cuvine să mulțumim conducerii, profesorilor și duhovnicilor Institutului pentru rîvna și priceperea cu care au lucrat la instruirea și educarea viitorilor slujitori ai altarelor. Felicită în numele Sfîntului Sinod, al I. P. S. Mitropolit Nicolae și al celorlalți I. P. S. și P. S. ierarhi din Ardeal și Banat pe profesori și studenți pentru rezultatele obținute.

Prea Sfinția Sa amintește că între prezențele românești peste hotare putem enumera și prezențele Bisericii noastre și ale celorlalte culte. Aceste prezențe, între care sînt și profesori de la acest Institut, fac cinste Bisericii și țării noastre. Aceasta pentru că delegații noștri se prezintă la manifestările Conferinței Creștine pentru

Pentru creșterea producției agricole

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R. P. Române din mai 1965 privind unele măsuri de îmbunătățire a regimului de valorificare a produselor agricole, vegetale și animale crează noi condiții și stimulează creșterea producției agricole vegetale și animale, în vederea sporirii veniturilor țărănimii, aprovizionării tot mai bune a populației cu produse agroalimentare, satisfacerii nevoilor industriei prelucrătoare și asigurării fondului de rezervă și de export.

Unele măsuri se referă la perfecționarea sistemului de valorificare a produselor agricole — prin contractări și achiziții — Cooperativa agricolă de producție stabilește partea din producție, care urmează să fie valorificată. Contractele ce se încheie de cooperativa agricolă cu organizațiile economice de contractare sînt valabile numai după aprobarea lor de către adunarea generală a cooperativelor agricole, prin care se dezvoltă continuu proprietatea obștească — temelie a bunăstării țărănilor cooperativi — este valorificarea de cantități tot mai mari de cereale și altele produse agricole prin contractări. Conform Hotărîrii, cooperativele agricole pentru contractele încheiate înainte de recoltare au dreptul să primească avansuri bănești. Deasemenea ele pot vinde tot timpul anului unităților de stat cereale

Pace, ale Consiliului Ecumenic al Bisericilor, etc. la nivelul necesar, dovedind o pregătire și o orientare temeinică. În felul acesta profesorii contribuie la succesul manifestărilor consacrate cauzei păcii.

Prea Sfinția Sa urează ostenitorilor de la Institutul Teologic noi puteri de muncă spre a sluji Biserica și unitatea de credință și a sprijini cauza mare și importantă a păcii și progresului. Face apoi, apel către absolvenți să fie următorii învățăturilor și pildei date de profesorii lor, să pășească pe urmele lui Hristos, să slujească împărăția lui Dumnezeu, să fie apostoli ai lui Hristos. Făcîndu-se preoți, ei să călăuzească pe credincioși spre o viață morală superioară și să-i formeze cetățeni loiali și devotați ai patriei noastre, să sprijinească iureșul muncii din țara noastră.

Cauza păcii e unul din țelurile însemnate spre care năzuiește conducerea patriei noastre și poporul nostru. Noi servim această cauză lucrînd pentru așezarea păcii în sufletele credincioșilor prin înlăturarea păcatului și promovarea virtuții. Pacea lăuntrică însă, se răsfîrînge în afară. De aceea nu ne limităm la pacea lăuntrică, ci sprijinim acțiunea pentru pace a poporului și a mișcării mondiale pentru pace.

Viitorii preoți să fie convinși că de pe amvon și de la altar ei vor sluji Biserica și patria. Ei lucrează pentru fericirea veșnică și pentru fericirea pămîntească. În felul acesta ei vor valorifica talanții, pe care îi au și vor răspunde nădejdelor ce s-au pus în ei, de ierarhi, profesori și credincioși.

Prea Sfinția Sa îndrumază pe studenții teologi să se poarte întotdeauna (și în vacanță) în chip demn de educația primită, de chemarea lor. În tot locul și în toată vremea să aibă o purtare exemplară. Urează Institutului Teologic și viitorilor preoți să rodească roade de mîntuire, de înflorire pentru Biserica și pentru patrie.

Festivitatea se încheie cu „Hora Republicii” (compozitor: prof. Nicolae Lungu).

Astfel porțile Institutului Teologic de grad Universitar s-au închis, ca să se deschidă iarăși în septembrie 1965 pentru primirea de noi studenți și pregătirea de noi slujitori ai Bisericii, în duhul iubirii de Hristos, iubirii de patrie și iubirii de pace.

T.

din producția disponibilă. Membrii cooperativi pot să-și vîndă prisosul din produsele primite pentru zile muncă fie prin cooperativa agricolă, fie direct pe piață sau prin cooperativa de consum. Cumpărarea de grâu, porumb și secară pentru revînzare este interzisă, îngăduită fiind numai cumpărarea pentru consumul propriu.

Sistemul de contractare e extins și la fructe. Pot încheia contracte cooperativele agricole, membrii cooperativi și producătorii individuali din zonele pomicole. Restaurantele, cantinele și alți consumatori colectivi pot cumpăra legume și fructe prin contracte cu cooperativele agricole sau prin achiziții de la membrii cooperativi și de la producătorii individuali. Cooperativele agricole și membrii lor și producătorii individuali își pot vinde legumele și fructele și direct pe piață.

În ce privește animalele și produsele animale, cooperativele agricole le pot vinde organelor comerciale de stat (prin contractări) și altor cooperative agricole. Cooperativele agricole și membrii lor și producătorii individuali le pot vinde și direct pe piață.

De asemenea se simplifică formele de contractare și achiziție la legume și fructe și se introduc mijloace mai operative pentru stabilirea prețurilor la aceste produse. Cooperativele agricole au posibilitatea să folosească fără nici o restricție mijloacele lor de transport în toate zonele țării, ceea ce permite vînzarea în mai bune condiții a producției și procurarea de materiale necesare îmbunătățirii producției.

Alte măsuri se referă la prețurile acordate de stat pentru produsele agricole contractate sau achiziționate. Prețurile acestea aduc venituri însemnate cooperativele agricole, membrilor lor și celorlalți producători. Începînd cu 17 mai 1965 s-a mărit prețul de contractare și achiziționare la lapte, la porcii ce depășesc 130 kg., la vin, cartofi, struguri din vii hibride și fuică. Se acordă avantaje și prin avansuri în bani, aprovizionarea cu furaje, porumb, și alte produse necesare hrănirii animalelor, etc. Sporul general de venituri pe anul în curs al cooperativele agricole, membrilor lor și altor producători va fi de circa 625 milioane lei. Aceasta reprezintă un important sprijin economic pentru țărănimie.

Se prevede apoi un program complex de înzestrare a agriculturii cu noi mașini și utilaje, de extindere a folosirii îngrășămintelor chimice, de intensificare a lucrărilor de indiguiri, desecări și amenajări în vederea lărgirii suprafețelor irigate, ș. a.

Toate aceste măsuri și altele, preconizate în Hotărîrea Consiliului de Miniștri, dau un nou impuls eforturilor țărănimii pentru creșterea continuă a producției și productivității muncii, în agricultură, pentru aplicarea pe scară largă a celor mai avansate metode, pentru sporirea fondului obștesc în cooperativele agricole. Creșterea producției va aduce nu numai venituri suplimentare pentru țărănimie, ci și o îmbunătățire substanțială a aprovizionării populației și industriei prelucrătoare și disponibilităților de export, pentru întărirea patriei socialiste și pentru asigurarea unui trai tot mai îmbelșugat în orașele și satele noastre.

Despre rugăciune

Creștinul adevărat se roagă. Inima sa îl îndeamnă să pună în cuvinte cugetările, sentimentele și dorințele ce nutrește față de Dumnezeu.

Recunoscîndu-L pe Dumnezeu de făcătorul tuturor celor văzute și nevăzute, cunoscînd nespusa rîndială așezată de El în mersul lumii acesteia, credinciosul preamărește puterea și înțelepciunea cea fără de margini a lui Dumnezeu, zicînd: Minunate sînt lucrările Tale, Doamne.

Creștinul care înțelege cită dragoste a dovedit El pentru noi, dînd în sfîrșit și pe însăși singurul Său Fiu să moară pentru răscumpărarea de la moarte a neamului omenesc, credinciosul, care de-atîtea ori a gustat din bunătățile harului dumnezeesc, laudă bunătatea cea neasemuită a lui Dumnezeu, mulțumește cu cea mai adîncă recunoștință pentru nenumăratele Lui binefaceri, arată dragostea sa pentru El, dragostea ce-i stăpînește toată ființa.

Omul evlavios, fiind conștient de atîrnarea sa de Făcătorul și Binefăcătorul său care este Dumnezeu, dîndu-și seama de neputința de-a ajunge la mîntuire numai cu ajutorul propriilor sale puteri, se îndreaptă totdeauna și în toate împrejurările către Dumnezeu, rugîndu-L pentru dar și sprijin, punîndu-și în El toată nădejdea vieții sale.

Creștinul adevărat deci în tot locul și în totdeauna își înalță sufletul către Dumnezeu prin rugăciune. De aceea cu drept cuvînt se zice, că rugăciunea pentru sufletul credinciosului este aceea ce pentru trup e răsularea. Trupul, ca să trăiască stă în neîntreruptă legătură cu aerul. Tot așa sufletul credincios fără încetare este în comunicare cu Dumnezeu.

Dacă rugăciunea este ridicarea inimii către Dumnezeu, mijlocul de a vorbi cu Dumnezeu a sufletului credincios, atunci la rugăciune sînt două persoane: Dumnezeu, căruia se aduce rugăciune, și creștinul care se roagă. Deci cine dă cea mai potrivită formulă de rugăciune, acela trebuie să cunoască foarte bine și pe Dumnezeu și pe om, va putea spune întocmai mărirea, puterea, dreptatea și bunătatea nespūsă a lui Dum-

nezeu. Nimeni nu cunoaște în chip deplin pe Dumnezeu, afară de Domnul nostru Iisus Hristos. El singur îl cunoaște în chip desăvîrșit, pentru că El este Fiul lui Dumnezeu. „Nimeni nu cunoaște pe Tatăl afară de Fiul și de acela căruia Fiul voește să-i descopere” (Matei 11, 27) ne spune însuși Iisus. Dar și pe noi Iisus Hristos, Domnul nostru, ne cunoaște mai bine decît ori și cine, ne cunoaște în chip desăvîrșit. Atît pe urma atotștiinței Lui dumnezeiești, cît și pe urma vieții ce a trăit pe pămînt, ca om, în mijlocul nostru. El a fost și om adevărat, în toate asemenea nouă afară de păcat. Lipsurile, nevoile, sentimentele inimii omenești le-a cunoscut în suferințe și în bucurii, în strîmtoare și părăsire, bînd paharul durerii pînă la fund, pînă la crîncena și rușinoasa moarte pe cruce.

El deci Dumnezeu și Omul, El care a fost singurul și cel mai în stare a zidi podul mîntuirii între noi și Dumnezeu, numai El știe în chip deplin cum trebuie să fie și vorbirea sufletului nostru cu Dumnezeu, cum și care trebuie să fie rugăciunea noastră. El, care însuși s-a rugat sau binecuvîntînd sau mulțumind sau cerînd îndeplinirea voiei Tatălui, El a binevoit a descoperi și apostolilor Săi, cum trebuie să ne rugăm. Cînd aceștia se apropiară de El și-L rugară: „Doamne, învață-ne să ne rugăm” (Luca 11, 1) — Domnul nostru Iisus Hristos ascultîndu-le rugămintea, i-a învățat cum trebuie să se roage, zicînd: „Cînd vă rugați, ziceți:” (Luca 11, 2) — și apostoli căroră Fiul lui Dumnezeu a voit să le descopere, au învățat rugăciunea Domnească, au scris-o în Sfînta Scriptură, au așezat-o în Sfînta Tradițiune a maicei noastre Biserici, predicînd-o lumii întregi, tuturor neamurilor, în toată vremea și în toate locurile. În toate limbile pămîntului, de milioane de ori, atît la slujbele dumnezeiești cît și în ruga credincioșilor, de peste o mie și nouă sute de ani, această rugăciune s-a ridicat și se ridică fără încetare la picioarele tronului dumnezeesc în numele Domnului nostru Iisus Hristos. „Tatăl nostru” este rugăciunea Domnului, așa precum dragostea este porunca Lui și sfînta împărtășanie taina Lui.

„Tatăl nostru”; nu există credincios care să

(Continuare în pag. 4)

Comemorarea lui Ioan Hus

La 6 iulie 1415 a fost ars pe rug ca eretic magistrul ceh Ioan Hus, profesor la Universitatea din Praga. Forul de judecată a fost Conciliul de la Constanța-Elveția, în cadrul marelui lupte contra schismei papale, existind atunci trei papi, pentru care motiv conciliul a proclamat „teoria conciliară”, de a fi mai presus de papă și de a hotărî în mod suprem în Biserica latină.

Condamnarea lui Hus însă a provocat o mare

frământare, pentru că era evident că avea la bază intrigi și o anchetă superficială, singura vină a lui Hus fiind faptul că a subliniat greșelile papiilor, a refuzat indulgențele pentru simonie și a cerut înnoirea vieții creștine din Apusul european latin. Din această frământare au generat apoi „războaiele husite”, susținute de cehi contra coaliției feudale dintre Vatican și împăratul german.

Deoarece în anul acesta, la 6 iulie, se împlinesc 550 de ani de la acest fapt, autoritățile Republicii Cehoslovace și Biserica evanghelică cehoslovacă, condusă de patriarhul M. Novak, au hotărît să organizeze comemorări solemne. Biserica cehoslovacă le susține pentru motivul că ea se consideră a fi moștenitoarea directă a tradițiilor lăsate de Ioan Hus. De aceea, ea, având în vedere că procesul de la Constanța din 1415 a avut lipsuri juridice și că acuza de erezie nu a fost dovedită, cere ca procesul lui Ioan Hus să fie revizuit, chiar spre o reabilitare a lui, asemenea faptului revizuirii realizate în cazul lui Girolamo Savonarola, ars și el pe rug, în 1498 la porunca inchiziției, și apoi reconsiderat și eliberat de acuza de erezie.

Ortodocșii au luat cunoștință de „cazul Hus” în mai multe feluri: astfel credincioșii din Lituania l-au cunoscut pe prietenul său, Ieronim de Praga, care în 1413 a trecut acolo pe față la Ortodoxie; ei au aflat că amândoi, Hus și Ieronim, au început să învețe grecește ca să poată citi în original lucrarea Sf. Ioan Damaschinul: Expunere precisă a credinței ortodoxe, numită *Acrivia*. Dar delegația ortodoxă la conciliul de la Constanța, din 1418, condusă de mitropolitul Grigorie Tamblac din Kiev, a aflat că Ioan Hus a fost condamnat ca eretic; de fapt,eretici păreau și husiții radicali, care s-au împrăștiat și prin țări cu ortodocși, ca în Transilvania, în Moldova și în alte regiuni; pentru compromiterea husitismului s-au ostenit și inchiזורii papali. Totuși în 1451 delegatul husit Petru Payneu, trimis de husiții de la Praga conduși de arhiepiscopul Rokyšana, s-a înțeles la Constantinopol cu partida ortodocșilor, condusă de Gheorghe Scholariul, pentru realizarea unei unificări, credința husiților nefiind prea îndepărtată de cea ortodoxă. Dar unificarea nu s-a putut realiza pentru motive istorice: Constantinopolul a căzut sub turci.

Dar în sec. XIX cercetătorii ortodocși ruși, ca E. Novikov, H. Hillierding și I. Palmov au demonstrat că în problema lui Ioan Hus se include și un aspect ortodox, deși pe atunci încă nemărturisit de Hus, dar exprimat prin trecerea la Ortodoxie a prietenului său Ieronim în 1413. De aceea ei l-au considerat pe Hus chiar „martir pentru credința ortodoxă”.

De aceea, cu ocazia comemorării lui Ioan Hus în 1925, episcopul ortodox sârb, Nicolae Velimirovici, a și publicat la Belgrad lucrarea: „Sfântul Ioan Hus”. Dar faptul a prilejuit atunci o discuție aprinsă, pârîndu-se uneori că ar fi prea îndrăzneț, în fața puterii Vaticanului.

Dar după 1945 s-a putut vorbi liber. Astfel s-a constatat de cercetători că viața lui Ioan Hus se încadrează deplin în tradițiile ortodoxe ale apostolilor slavilor Constantin-Ciril și Metodie, și că Hus cerea în primul rând: o Biserică fără primat papal personal, o teologie a potirului cu prefacerea sf. daruri și împărțirea sub ambele forme și o lume cu pace. Astfel Hus se înfățișează și ca apărător al celor obidiți.

La noi românii, husitismul a fost obiect de cercetare și s-a crezut, de istoricul Nicolae Iorga, că el a dat impulsul pentru inițierea traducerilor Sf. Scripturi în limba poporului; a fost o teorie vremelnică. Se poate apoi, ca unele elemente husite radicale să fi intervenit în Răscoala de la Bobilna, din 1437, dar lipsesc suficiente documentări.

În orice caz, unii dintre husiți au fost adăpostiți o vreme în Moldova lui Alexandru cel Bun și Ștefan cel Mare; ei pleacă însă pînă în 1492, „nimica isprăvind”. Totuși au lăsat amintiri și de ele se leagă mai târziu și prietenia dintre poporul român și cehoslovac.

Comemorarea actuală a lui Ioan Hus trezește amintiri.

Prof. M. Șesan

Bindecuvîntarea bisericii din Mica

Credincioșii ortodocși din parohia Mica, protopiatul Tirnăveni, în ziua de duminică 11 aprilie 1965, au avut o zi de mare bucurie duhovnicească, asistînd la ceremonia binecuvîntării bisericii lor.

Biserica este o construcție nouă, ridicată în locul celei vechi, care nu mai corespundea. Ea s-a ridicat prin munca credincioșilor și prin ajutorul primit de la P. F. Patriarh Justinian și I. P. S. nostru mitropolit Nicolae.

În munca de organizare a lucrărilor, sub îndrumarea P. C. pr. Crețu Emil, a participat zi de zi episcopul Cozma Gheorghe și Consiliul parohial.

În cei 34 ani de activitate preoțească, preotul Emil Crețu a construit trei biserici noi, cea din urmă fiind biserica din Mica. La slujba binecuvîntării au luat parte Pr. Pompiliu Boeriu preot în Deaj și preotul local, care au vorbit despre biserică. Credincioșii reformați din Mica au participat prin o delegație condusă de preotul Nagy Geza, care a elogiat străduința credincioșilor și buna înțelegere dintre credincioșii celor două Biserici, arătată și în ajutorul material dăruit de credincioși reformați pentru biserica nou zidită.

Credincioșii din parohia Mica, pe această cale mulțumesc Prea Fericitului Patriarh Justinian, Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae, pentru sprijinul moral și material acordat. Ei mulțumesc de asemenea Departamentului Cultelor.

Pr. E. C.

† Prot. stavr. Izidor Vlad

La 16 mai a. c. a adormit în Domnul părintele Izidor Vlad, paroh în Miercurea Ciuc (prot. Toplița).

Născut în 10 iulie 1884 din părinții Vasile și Rafila, țărani, în com. Mihăileni (r. Mediaș), a urmat școala primară în satul natal și liceul și Academia teologică la Blaj. Căsătorit cu Laura Albu în septembrie 1908, a păstorit între 1908—1921 la Cașolț (r. Sibiu), iar din 1921 pînă la moarte — vreme de 44 ani — la Miercurea-Ciuc.

Pentru vredniciile lui, I.P.S. nostru mitropolit Nicolae l-a distins cu briu roșu și cu rangul de protopop stavrofor.

Slujba înmormîntării s-a săvîrșit în 18 mai a. c. de un sobor de preoți în frunte cu P. C. prot. Grigorie Chichernea (Toplița). Despre viața și realizările adormitului în Domnul au cuvîntat: P. C. prot. G. Chichernea, pr. Gavril Colceriu (Voslobeni), pr. S. Suci (Subcetate), pr. romano-catolic Iosif Antal și pastorul Ștefan Kovacs — ambii din Miercurea-Ciuc. S-a remarcat slujirea lui preoțească în Biserica ortodoxă, prietenia cu slujitorii și credincioșii celorlalte culte, iubirea de popor și de patrie. Totodată s-a amintit și de „familia” animalelor îmblînzite de răposatul, prin care a devenit cunoscut în cercuri mai largi (Nuvela „Modoraș” de Mihail Sadoveanu vorbește despre aceasta).

A fost așezat apoi în cripta familiei de lângă biserica din Miercurea-Ciuc, plîns de soția sa, de fiica și ginerele său și regretat de preoți, credincioși și cunoscuți.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

I. V.

Despre rugăciune

(Urmare din pag. 3)

nu cunoască această rugăciune și să nu o rotească.

Dar cîți și de cîte ori cugetă asupra lucrurilor ce mărturisesc, cer și promit în această rugăciune? Cîți simt în adîncul inimii lor aceasta și cîți se hotărăsc tare de a pecetlui și cu felul lor de viață îndatoririle ce le iau asupra lor prin săvîrșirea acestei rugăciuni?

Cînd depunem o mărturie înaintea judecătorului, cîntărim și măsurăm toate cuvintele noastre și ne dăm seama cu cea mai mare luare aminte de tot ce spunem. Cînd luăm asupra noastră o îndatorire față de cineva, căutăm să cunoaștem bine și cugetăm temeinic asupra lucrurilor ce întărim cu iscălitura numelui nostru. Alegem vorbele de mulțumire ce le spunem celor ce ne fac bine, și cugetăm adînc, din inimă, cu multă căldură asupra rîndurilor ce le scriem celor ce ne sînt dragi. Facem oare tot astfel, cînd în rugăciune vorbim cu Dumnezeu? Punem toată înțelegerea, toată pătrunderea și încredințarea cită ne-o îngăduie slabele noastre puteri, și cîte trebuie să punem? Turnăm noi în rugăciunea noastră toată căldura, tot focul unei inimi nutrite de adevărata credință, iubire și nădejde creștină? Să ne cercetăm numai puțin, fără părtinire, pe noi înșine și vom vedea că foarte rar facem așa.

Înaintea Judecătorului celui mare, înaintea celui mai mare Binefăcător al nostru, înaintea Celui care ne iubește mai mult decît ne iubim noi înșine, și pe care datorim să-l iubim mai mult decît pe noi înșine, înaintea lui Dumnezeu, adesea ne zicem rugăciunile cu mintea adormită sau împrăștiată, în altă parte, cu inima rece, nesimțitoare, nedîndu-ne seama de cele ce vorbim în rugăciunea noastră, de cele ce cerem prin ea și promitem să facem. O astfel de rugăciune este rugăciunea cu buzele, este acel fel de rugăciune pe care Domnul nostru Iisus Hristos îl osîndește și-l oprește zicînd: „Cînd vă rugați, nu borborosiți” (Matei 6, 7). Vorbele multe și mișcările fără suflet, repetate de mii de ori nu au preț nici cît un singur cuvînt rostît cu deplină înțelegere, căldură și supunere.

Să luăm îndemnare spre rugăciune de la Domnul Nostru Iisus Hristos, care singur s-a rugat și singur ne-a învățat a ne ruga. Dar învățătura Lui o vom putea înțelege, numai pregătindu-ne pentru rugăciune, cugetînd adesea asupra ei, cu zel și cu dragoste. „Înaintea rugăciunii pregătește-ți sufletul”... îndeamnă Sfînta Scriptură. Căldura și adîncimea rugăciunii va crește mult dacă vom cugeta cu mai mult temei asupra lucrurilor pentru care ne rugăm dîndu-ne bine seama despre ele în toată privința. Nu voim să zicem că vom pătrunde toate adîncimile ei, căci în ea se oglindește puterea, înțelepciunea și iubirea lui Dumnezeu, ale căror margini ochiul minții noastre nici o dată nu le va cuprinde în întregime. Dar urmînd cu bunăvoință și luare aminte sensul cuvintelor rugăciunii, vom putea înțelege atît cît, potrivit puterilor noastre, este nevoie spre a ne putea ruga lui Dumnezeu într-un chip care va face rugăciunea noastră bine plăcută Părintelui nostru celui din ceruri.

N. Cotos